

■ Labdarúgó NB III.

■ Holnap, 17 órakor: Dorozsma-Mezőberény

Feledtetni szeretnék a 6-0-t...

Az elmúlt vasárnap Kecskeméten 6-0-ra kapott ki a dorozsmai csapat, a már bajnoknak tekinthető KTE-től. A nagy gólkülönbségű vereség ellenére sem játszottak alárendelt szerepet a Vágótanítványok.

A félidőben 1-0-ra vezettek a hazaiak – emlékszik vissza **Vágó Attila**, a Dorozsma edzője. – Szünetben arra kértem a fiúkat, hogy próbáljanak jobban kitamadni. Meg is tették, lett is négy óriási helyzetünk, de sajnos ezek rendre kimaradtak. A hazaiak viszont minden lehetőségből betaláltak, s így alakult ki a 6-0, amit holnap a mezőberényiek ellen szeretnénk feledtetni.

■ **A berényiek elleni meccs sem ígérkezik sétagaloppnak...**

– Ők az életükért, a bentmaradásukért harcolnak. Ha nálunk sikerülne egy jó eredményt elérniük, akkor reális esélyük lenne arra, hogy továbbra is a harmadik osztályban játszhasanak. Minden valószínűség szerint beássák magukat a 16-osuk elé, s nagyon nehéz lesz ellenük játszani.

■ **Felkészültek ez ellen a várható „betonfal” ellen?**

– Egész héten a különböző támadásvariációkat gyakoroltuk, s remélem egy-kettő sikeres lesz majd a tömören védekező berényiek ellen.

■ **Vannak-e sérültek, eltiltottak?**

– Gábor sérült, az ő játéka kétséges. **Tóth-Kovács** három sárga lapott gyűjtött, ki kell hagynia egy mérkőzést.

Öröm viszont, hogy **Móra** ismét játékra jelentkezett.

■ **Szabó Tibor még nem áll csatasorba?**

– Ő ebben a bajnokságban már nem játszik, hiszen még mindig Amerikában tartózkodik.

■ **Az elvárás?**

– Mindenképpen győzelem! Szeretnénk tavaszi hazai mérkőzéseinket pontvesztés nélkül befejezni.

P. S. J.

A forduló további találkozóai: Kiskunfélegyháza-SZVSE, Kecskeméti SC–Kecskeméti TE, Szentesi FC–Kiskőrös, Makó-Mezőkovácsháza, Orosháza–Cegléd, Békés–Szeged FC, Kálcsa-Gyula.

A Mártély veszített, az Üllés nyert három pontot

A Mártély–Csanytelek (21. percben félbeszakadt) megyei első osztályú labdarúgó-mérkőzés 3 pontját, 3-0-ás gólkülönbséggel a vendég csanyteleki együttes kapta. Mivel a rendező egyesület részéről mulasztás bizonyíthatóan nem állapítható meg, további fegyelmező szankciókkal nem kell számolnia.

Az újrajátszott Szőreg–Üllés mérkőzést a hazaiak nyerték 3-2-re. Ezen a meccsen, a korábbi átigazolási megegyezés alapján, nem léphetett volna pályára a szőregieknél az Üllésről igazolt Batik és Buknecz. A fegyelmi bizottság a megfélemlítő okiratok bemutatása után törölte a pályán elért eredményt, és 3-0-ás gólkülönbséggel az üllési csapat javára igazolta a mérkőzést.

A megyei III. osztályban: Kistelek II.–Ásotthalom 3-0 (a vendégcsapat nem érkezett meg), Sándorfalva II.–Ötös 3-0 (a vendégcsapat nem érkezett meg). A félbeszakadt Csengele–Kistelek II. (1-2) mérkőzésen Szirmai partjelzőt a vendégcsapat őrütt meg, ezért a 3 pontot 3-0-ás gólkülönbséggel a hazai csapat kapta.

■ Sorsoltak a megyei MK-ban

Tápén játszik a HLC

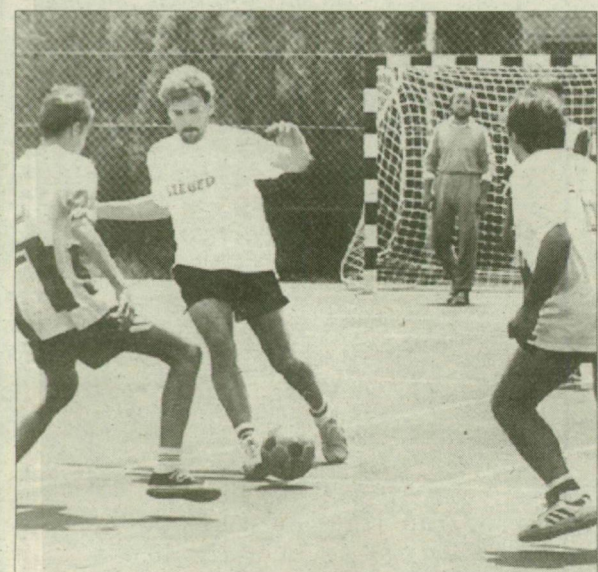
A Csongrád Megyei Labdarúgó Szövetségben csütörtökön elkészítették a Magyar Kupa újabb párosítását. A slágermérkőzést minden

bizonytal Tápén rendezik, ahol az NB II-es HLC gárdája vendégszerepel. A találkozóra június 14-én, szerdán 17 órakor kerül sor.

Párosítás:

H. Astra FC–Kiszombor, Vásárhely, Horváth. Csanytelek–Mindszent, Csanytelek, Tóth S. Mártély–Csánádpalota-Nagylak, Mártély, Bánóczi. Tápé–HLC, Tápé, Szekeres.

Szabadidő- és sportközpontot avattak

A kispályás focicsapatok azonnal birtokukba vették az új játéktérrel. (Fotó: Gyenes Kálmán)

Tegnap délből új szabadidő- és sportközpontot avattak a Tisza Volán Rt.-nél, amely a Bakay Nándor utcában található és klubházból, kézilabda pályából, kispályás focira és lábténiszre alkalmas játéktérrel, valamint tenispályából áll. Az ünnepélyes megnyitót követően a kispályás focicsapatok azonnal birtokukba is vették a nagyszerű, sima talajjal rendelkező játéktérrel és hét csapat (köztük a Délmagyarország, amely az első helyen végzett) részvételével nagyszabású tornát rendeztek.

Az új sportlétesítményt a Tisza Volán Rt. dolgozó díjmentesen, míg mások klubtagság igazolása ellenében használhatják. Az új szabadidő központ felavatásával egyidejűleg nyílt meg a klubházban, Rajczy Zoltán fiatal szegedi festőművész kiállítása is.

Gyermekaerobik a Sportcsarnokban

A jövő héttől kellemes szünidős program vár azokra a 16 éven aluli lányokra és fiúkra, akik hétfőn, szerdán és pénteken ellátogatnak az újszegedi Sportcsarnok edzőtermébe. Délelőtti 10 órától ugyanis Bibarcz Tünde testnevelő tart gyermekaerobik foglalkozásokat az aktív pihenésre vágyó nebulóknak.

A Medikémia Szeged bajnoksapata. Állnak: dr. Császár Előd főorvos, Pálmai Antal, a főszponzor Medikémia Rt. elnök-igazgatója, Jurij Melnicsuk, Somodi István, Nyári Sándor vezető edző, Csikos Gábor, Polgár Gábor, György Károly technikai munkatárs, Nusser Elemér edző. Guggolnak: Takács László, Kása Róbert, Hulmann Zsolt, Petheő Gábor, Oleg Belik, Urfi Csaba, Schildkraut Krisztián és Rác László

A mérkőzés előtt egy órával már szép számmal gyülekeztek a szurkolók, akiket a röplabdásokkal szimpatizáló Molnár dixieland „hangolt” vérpezsdítő számokkal a mindent eldöntő csatára.

A kezdést jelző bíró sípszó előtt egyik edzőről sem lehetett volna megmártatni a nyugalom szobrát. **Nyári Sándor** csipőre tett kézzel, az oldalvonal mellett rőtta a métereket, míg sápadt kollégája, **Oláh János** rágógumizva üldögélt a cserepadon.

A szegediek mestere azt fejtegette spontán beszélgetésünkkor, hogy végtelenül bízik fiaiban, mert az a rengeteg munka, amit közel egy év alatt elvégeztek, nem vesztet kárba, a gyümölcsnek most be kell érnie... A csepeliek edzője lakonikus rövidséggel csak annyit mondott: a két nap alatt semmi sem változott, sem jobbabb, sem rosszabbak nem lettek játékosaik. Hozzátette még: természetesen győzni jöttek Szegedre.

I. játszma (25 perc). Liszi pontot erő szervájával vette kezdetét az aranycsata. Két rossz szegedi nyitásfogadással el is húztak a vendékek (0:3). A rövid ideig tartó melázás után mindinkább élet költözött a szegedi játékosokba, akik mozgékonyabbá váltak és ügyes megmozdulásokkal fordítottak az eredményen (3:3, 6:3). Játszott a Szeged, a játékosok remekbeélt remekbeélt dolgokat produkáltak. Hulmann, majd Melnicsuk bombái alaposan megkeverték a csepelieket, akik ekkor hibát hibára halmoztak (9:4, 10:6). Szinte nem volt gyenge pontja a hazai csapatnak. Schildkraut kiválóan osztogatott, jól fogadták a szervákat, és aki ütősebb jutott, szinte mindig megoldhatatlan feladat elé állította a vendégek sáncát.

II. játszma (18 perc). Remekül kezdtek a szegediek, nagyszerű sáncokkal hiúsították meg Arsov és Konstantinov támadásait. Amikor viszont a szegediek jutottak leüthetetlen feladat elé állította a vendégek sáncát. **III. játszma (28 perc).** A folytatás sajnos már közel sem volt ilyen jó. A biztos vezetés tudatában a szegediek megtorpanak, nem igazán találták helyüket a pályán (1:5). Később úgy látszott, elindul a medikémias henger (6:6), ám ez mégsem következett be. Heroikus küzdelem alakult ki, fej fej mellett haladtak a csapatok (8:6, 9:7, 9:9, 10:11). Ekkor a csepeliek voltak valamivel nyugodtabbak, s rendre sikerült kihaszniálniuk a szegediek pontatlanságait.

IV. játszma (28 perc). Úgy látszott, mégis magukra találnak Polgárek: gyorsan vezetéshez jutottak. Előnyüknek azonban nem sokáig örülhettek, mert rossz nyitásfogadásaik következtében ütségeiket majd mindig sikerült blokkolniuk Arsovéknak. Szoros volt az eredmény (4:4, 5:4, 6:5, 8:7, 8:8). Ezután a drámák drámája játszódott le a pályán, egy-két pontos előnyt a végjátékban elvesztette a Medikémia. A szegediek számára a lehető legrosszabbkor „ébredt fel” Arsov, és hátríthatatlan labdákat bombázott a szegediek térfelére, ami azt jelentette, hogy sikerült kiegyenlítenie a Csepelnek.

V. játszma (13 perc). Ki tudja, hanyadszor, megint a „hirtelen halálnak” kellett döntenie. Ezt a játszmát nem a legjobb előjelleggel várta a hazai csapat, hiszen akárhol is nézzük, az előző két játékrészben kissé visszaesett a társaság. A vendégek vezettek megint (0:2), majd lépésről lépésre kiegyenlített és átvette a vezetést a Medikémia (8:5). Nem sokáig tarthatott az öröm, mert a villámjátékban megint sikerült kiegyenlítenie a „szigetországiaknak” (9:9). Az idegek harcában a valamivel nyugodtabb szegediek ekkor bámulatos dolgokat produkáltak, mondhatni hideg fejjel haladtak a nagy-nagy siker felé (12:10, 13:11). Ekkor Petheő tolt át egy labdát, s már csak egy pont kellett, amit Konstantinov ajánlódzkodott a szegedieknek, ugyanis ütsénnél a hálózhoz ért.

Ahogy ez megtörtént, letrahatatlán jelenetek játszódtak le a pályán. A közel 3000 néző a küzdőtérről rohant, körbevette a játékosokat, akikről darabokban tépték le a valamikor értékes ereklévét a mezdarabokat. Durrögtek a pezsgősüvegek, levegőbe röptették a kimondhatatlanul boldog mestert, **Nyári Sándort**. Szünni nem akaró ünneplésben volt részük a medikémias fiúknak és vezetőiknek, akik nagyon-nagyon rászolgáltak erre a csodálatos

■ Röplabda NB I., döntő, 5. mérkőzés

■ Bajnok-, bajnok-, bajnokcsapat a Medikémia!

„Sanyi bácsi, jó napot, bajnok lett a csapatod!”

Medikémia Szeged-Csepel-Kordax 3:2

Talpra tud-e állni a társaság, lesz-e annyi tartása, hogy térdre kényszerítse az Arsoval kiegészült, Szegedre nagy-nagy önbizalommal érkező csepelieket? – Ez a kérdés foglalkoztatta nemcsak a szurkolókat, de a medikémiasok vezérkarát is. Ezért aztán a csütörtök délutáni, lazító jellegű edzés előtt **Pálmai Antal**, a főszponzor Medikémia Rt. elnök-igazgatója „lelkitréninget” tartott a játékosoknak. Ismételt elmondta, nagy eredménynek tartja, hogy a csapat döntő, s nem is akármilyen aranycsatát vívhat, hiszen ötödik mérkőzés dönti el, melyik fél szolgált rá jobban a diadalra. Hangsúlyozta, ha ne adj’ isten most „csak” ezüstérem jut a medikémiasoknak, akkor sem kell szégyenkezni senkinek. Feltéve – s a lényeg ezen van! –, ha mindenki megtesz mindent azért, hogy a mérkőzés végén emelt fővel, tiszta lelkiismerettel jöhessen le a pályáról, s nyugodtan nézhessen bárki szemébe!

látszott, mégis magukra találnak Polgárek: gyorsan vezetéshez jutottak. Előnyüknek azonban nem sokáig örülhettek, mert rossz nyitásfogadásaik következtében ütségeiket majd mindig sikerült blokkolniuk Arsovéknak. Szoros volt az eredmény (4:4, 5:4, 6:5, 8:7, 8:8). Ezután a drámák drámája játszódott le a pályán, egy-két pontos előnyt a végjátékban elvesztette a Medikémia. A szegediek számára a lehető legrosszabbkor „ébredt fel” Arsov, és hátríthatatlan labdákat bombázott a szegediek térfelére, ami azt jelentette, hogy sikerült kiegyenlítenie a Csepelnek.

V. játszma (13 perc). Ki tudja, hanyadszor, megint a „hirtelen halálnak” kellett döntenie. Ezt a játszmát nem a legjobb előjelleggel várta a hazai csapat, hiszen akárhol is nézzük, az előző két játékrészben kissé visszaesett a társaság. A vendégek vezettek megint (0:2), majd lépésről lépésre kiegyenlített és átvette a vezetést a Medikémia (8:5). Nem sokáig tarthatott az öröm, mert a villámjátékban megint sikerült kiegyenlítenie a „szigetországiaknak” (9:9). Az idegek harcában a valamivel nyugodtabb szegediek ekkor bámulatos dolgokat produkáltak, mondhatni hideg fejjel haladtak a nagy-nagy siker felé (12:10, 13:11). Ekkor Petheő tolt át egy labdát, s már csak egy pont kellett, amit Konstantinov ajánlódzkodott a szegedieknek, ugyanis ütsénnél a hálózhoz ért.

Ahogy ez megtörtént, letrahatatlán jelenetek játszódtak le a pályán. A közel 3000 néző a küzdőtérről rohant, körbevette a játékosokat, akikről darabokban tépték le a valamikor értékes ereklévét a mezdarabokat. Durrögtek a pezsgősüvegek, levegőbe röptették a kimondhatatlanul boldog mestert, **Nyári Sándort**. Szünni nem akaró ünneplésben volt részük a medikémias fiúknak és vezetőiknek, akik nagyon-nagyon rászolgáltak erre a csodálatos

ünneplésre. Hosszú-hosszú percekbe telt, míg a mezüktől megfosztott játékosok a zsűriasztal elé vonulhattak, hogy dr. Bánhegyi Emiltől, a Magyar Röplabda Szövetség elnökétől átvehessék az aranyérmeiket. Először a csepeliek nyakába került az ezüst medál, s ahogy szólitották a játékosokat, a szegedi szurkolók rendkívül sportszerűen, „Éljen a Csepel!” üdvözléssel köszöntötték a vendégjátékosokat. Ezután sorakoztak a szegediek, akik csapzottan, de meghatottan és annál boldogabban vették át a bajnoki aranyérmet.

Nyári Sándor: – Tíz éve várok arra, hogy elmondhasam, bajnok lett a csapatom. Ez a csodálatos érzés megért minden áldozatot. Hogy ez a társaság ilyen csapat lehetett, egy nagyon jó közös munkának az eredménye. Kiváló utánpótlás-nevelők, a volt Délép, a Piért és a Medikémia nélkül soha nem jöhetett volna össze ez a bajnoki cím. Aligha lehetne felsorolni azokat az embereket, akik tettek azért, hogy ma aranyérmet vehettünk át. Köszönjük mindenkinek! Az aranyérmet ezúttal ünnepélyesen ajánlom Szeged városának és mindazoknak, akik szurkoltak nekünk!

Pálmai Antal, a főszponzor Medikémia Rt. elnöke: – Végtelenül boldog vagyok, hogy sikerült megnyernünk a bajnokságot. Most is fenntartom, amit korábban mondtam, a második hellyel is elégedettek lettünk volna, így viszont sokkal szebb az ünnep, ami valamennyiünknek nagy-nagy boldogságot jelent. Nemcsak nekünk, szponzoroknak, nemcsak a csapatnak, nemcsak a szurkolóknak, hanem az egész városnak! Azt szeretnénk elérni, hogy a csapat a jövőben is megfeleljen az elvárásoknak.

Nusser Elemér edző: – Örülök, nagyon örülök...

Dr. Bánhegyi Emil, az MRSZ elnöke: – A sors igazságtalansága lett volna, ha ez a közönség most nem bajnok-

ként ünneplhetné remek csapatát.

Dr. Császár Előd főorvos: – Egyszerűen nem tudom, hogy hol vagyok. Ültem, csak ültem a kispadon, most meg már az öltözőben élem át ezt a csodálatos hangulatot.

Schildkraut Krisztián: – Boldogok, nagyon boldogok vagyunk, ezért a bajnoki címet mindenemet odaadom...

Takács László: – Nehezen találom szavakat, nagyon-nagyon boldogok vagyunk...

Polgár Gábor: – Én vagyok a világ legboldogabb embere...

Csikos Gábor: – Nem tudok mit mondani. Nyertünk, nyertünk, nyertünk...

Jurij Melnicsuk: – Örülök, hogy ma mindenki nagyon jó volt...

Urfi Csaba: – Boldog vagyok, hogy Szegeden is bajnokcsapatban játszhatom...

Oleg Belik: – Végtelenül boldog vagyok, mert életemben először játszottam bajnokcsapatban...

Rác László: – Szeretlek, szeretlek, Szeged!...

Petheő Gábor: – Én nem is tudom, hogy mi történt. Ott voltam, játszottam, és a fiúk mondják, hogy bajnokok vagyunk...

Somodi István: – Kimondhatatlanul boldog vagyok...

Kása Róbert: – Nagy öröm számomra, hogy ezt is megérthettem...

Doviczin János szakosztályelnök: – Kicsit szomorú vagyok, mert egy olyan szoros mérkőzésen veszítettünk, amelyen nyerhettünk is volna. Bánkódni azért nem bánkódunk, mert végül is a korábbi évekhez képest nagyot fejlődött a csapat. Játshatunk az Interligában, tehát kiléptünk a nemzetközi porondra. Gratulálunk a Szegednek, és természetesen a mi játékosainknak is.

Oláh János: – Gratulálunk mindenhez, a röplabdának, a Szegednek, és természetesen a saját csapatomnak is.

A mérkőzés jegyzőkönyve.

Medikémia Szeged-Csepel-Kordax 3:2 (10, 3, -11, -13, 12).

Férfimérkőzés. Újszegedi Sportcsarnok, 3000 néző. Vezető: ifj. Kiss, Ferenczy.

Medikémia Szeged: HULMANN, SCHILDKRAUT, BELIK, MELNICSUK, POLGÁR, PETHEŐ. Csere: RÁCZ. Edző: NYÁRI SÁNDOR, NUSSEER ELEMÉR.

Csepel: LISZI, Tománóczy, Szűcs, ARSOV, Forgó, KONSTANTINOV. Csere: Fogl, Torma. Edző: Oláh János.

Gyürki Ernő